

som Hartkorns-, henholdsvis Bygningsafgiften til Staten af den paagældende Ejendom andrager. Men derved vilde man ogsaa ramme det, man kunde kalde den overfyldende Formueværdi af disse Ejendomme, thi medens den almindelige Nytteejendom saavel paa Land som i By ikke vilde blive ramt af Formueafgiften, der som Regel langtfra vilde andrage saa stort Beløb som henholdsvis Hartkorns- eller Bygningsafgiften, vilde Skatten derimod ramme paa Landet saadanne Ejendomme med kostbare Hovedbygninger, Stalde, Haver, Parter etc., for hvilke Landbruget er det forholdsvis underordnede, og i Byerne de egentlige Luksusejendomme eller saadanne Ejendomme, ved hvilke Værdien af Maskiner og andet Inventar spiller en særlig betydende Rolle ved Siden af selve Bygningsværdien. Vi have i Udvalget erklæret os villige til at stille Forslag i denne Retning, men har undladt dette, da Flertallet ikke mente for nærværende Tid at kunne give et saadant Forslag sin Tilslutning."

Et Mindretal (Dinesen og Scavenius) slutter sig til Landstingets Forslag om en Tillægsstat af Kapitalindkomster, trædende i Stedet for Regeringens oprindelige Forslag, om en gennemgaaende Formuestat. Mindretallet ser ikke rettere end, at man ved denne vil komme til at paalægge de faste Ejendomme en Dobbeltskatning, hvorfor det vil være vanskeligt at anføre nogen tilstrækkelig Grund. I Tider som disse, hvor alle ere enige om, saa vidt ske kan, at lette Landbruget gennem Skattenedsættelser, synes det underligt og lidet konsekvent at tage — om end kun delvis — med den ene Haand, hvad man giver med den anden. Vi kunne heller ikke indrømme, at denne Tillægsstat paa Kapitalindkomster paa nogen Maade er uretfærdig eller ubillig. Den er saa lav — maaste for lav — at, selv Hensyn taget til den ved Tilbageførelsesloven bevirkede Nedsættelse i Hartkornsstaten, vil dog Skatten paa Papirformuen blive en ren Ubetydelig-

hed imod den tilbageblivende Stat paa Hartkornet.

Et andet Mindretal (R. M. Klaußen) formener, at Stigningen i Skatteeskalaen bør være betydelig stærkere end den, der foreslaaedes ved de i § 8 foreslaaede almindelige Gradrag. Da den nuværende indirekte Beskatning er i høj Grad uretfærdig mod den ubemidlede Befolkning, formener Mindretallet, at denne Uretfærdighed bør mildnes ved Indførelse af den i § 1 foreslaaede moderat stigende Skatteeskala, hvorved Skatteydelsen i højere Grad bliver svarende til den virkelige Skatteevne. Mindretallets Forslag med Hensyn til Kongehusets Beskatning stemmer overens med de i Indkomsskatte-loven af 2den Juli 1870 fastsatte Regler.

I Henhold til ovenstaaende stiller dette Mindretal følgende

Underændringsforslag:

Til § 1.

1) Paragraffen affattes saaledes:
 „Der bliver fremtidig aarlig at udrede en Stat til Statskassen af Indkomst og Formue overensstemmende med de i nærværende Lov indeholdte Forskrifter. Skatten opkræves første Gang for Halvaaret fra 1ste April til 30te September 1900 og bliver at udrede efter nedenstaaende Skalaer:

a) af Indkomst:

En Indkomst af Kr.	indtil Kr.	udreder pCt.
800	1,099	0,1
1,100	1,399	0,2
1,400	1,699	0,3
1,700	1,999	0,4
2,000	2,399	0,5
2,400	2,799	0,6
2,800	3,199	0,7